

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesfizetés 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Külföldi postán s kiadók hivatalánál lehet B-Gyarmat.

Hirdetési díja:
Öt hasznos postaiór 5 kr. Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilvántartó garancia sora 30 kr. — Nagyobb és többnapos hirdetések
juttatásán csak az előfizetők. — Bel- és külföldi hirdetések számára
hirdetményeket elfogad Hay Károly hirdetőnyel-követője
irodája Budapesten, 3 dob utca, 14. sz. 2. ajtó.

A lap szellemi részére s a nyilvántartó vonatkozó minden
közlemények s szerkesztéshez küldendő.

Külföldi pénzes reklamátiák, és hirdetések
s kiadók hivatalánál lehet B-Gyarmat.

Nyílt kérvény Nógrádmegye tekintetes közigazgatási bizottságához.

Nógrádmegye székvárosa, B-Gyarmatnak egyik éltető ere a b-gyarmat-kékkői útvonal, melyen nemcsak a város közlakosai, hanem maga a megye székháza is, az élet fontartá-
sához szükséges cikkeket magába szítja; mert ezen a vonalon a legnagyobb mennyiségben szállítatik a tűzifa, kőszén, méz, liszt, gabna, és egyéb építkezési és élelmi anyag; és mégis sajnosan kell tapasztalunk, hogy ezen útvonal már vagy három évtől a legnagyobb feledésben részesül a megye által.

Szerencsétlen egy vidék ez! oly szorosan, hogy erről már egyrészt maga az úristen, másrészt a megye s harmadrészen a vidék is magáról megfeledkezett! Az isten pedig úgy feledkezett meg róla, hogy minden föle csapások érik; a megye úgy, hogy a rossz utaknak tönkre teszi, megöli a népét, s maga a vidék úgy, hogy nem gondolt magával, s nem szólt fel addig, nem ébredt föl bárány türelméből.

Azonban méltóztatásuk kegyesen megbocsájtani, hogy kimondhasuk, hogy a türelemnek is van határa.

Múlt évben a zaborai hid miatt tönkre tettük marháinkat, szekereinket, s a keresztet nem keresztünk volt, hanem veszteségünk! Valóságos s oly nagy veszteségünk, hogy vidékünk népének egy része még most is arról koldúl! Ha számítanánk mindazon tünkrement lovakat, szekereket, mindazon életveszélyes sérüléseket, melyek az emberekre ejtettek, — csak azon egy óknál fogva, hogy két vármegye egy nyomorult hidat nem tudot feléval alau (illetve még most sem kész) elkészíteni — ezek, tán százazerekre menne a veszteség.

Most ugyan a zaborai hidon (mindamellett életveszélylyel) átmehetünk valahogy, ha t. i. Kisujfalutól Szklabonyáig s onnan ismét Peszerényig átgázolhatnánk! Ebben azonban nincs mód másékn, bacsak az úres szekerekkel is egymást nem vontatjuk! ha pedig valaki tiz mázsa terhet merészkedik felrakni szekere, (p. a pelsőci meszetesek) okvetlenül tiz lovat kell fogadnia a kivontatásra s szerencse még akkor is, ha lovai, szekere, s holmija nem darabokban vonatik ki a nép által már megakozott feneketlen sárból.

Ezen Peszerény-Szklabonya-Kisujfalu útvonal minőségű állapotáról tanuskodhatnak a kerületi szolgabíró Kacsóvics Iván, Siateczki Turibiusz, az ujonan kinevezett útbiztos Balogh Lajos urak, a vidéken lakó közbirtokos megye bizottsági tagok s a vidéken lakó összes nép.

Ezen útról fogalma csak annak lehet, a ki látja azt a küzdelmet ezt a károkat a mi itt történik.

Keresetünk nincs, eladni valónk nincs, vonó marháink tönkre vannak téve! s mind ezen keeserdőséghez még az adófelügyelő úr a télen végrehajtott is küldött a nyakunkra, hogy utolsó falat kenyertünket is elszakítsa szájunk-

tól! Milyen ebből más minthogy a keeserdőséghez az elkeeseredettség is hozzá fog járulni.

Hogy ezen keeserdő pohár némileg távozék tőlünk, a megye tisztelt közigazgatási bizottmányától függ! Kit a méltóságos Főispán úr személyében legmélyebb tisztelettel kérünk:

Méltóztatásuk egy vizsgáló bizottságot ezen fent nevezett útvonalra sürgősen kiküldeni, s odahatni, hogy ezen útvonalra felajánlott (hallomás szerint 4000 frt) összeg nem csak azonnal folyóvát tétessék, hanem ezen útvonal a szükséges költséggel s természetes kézi és szekeres papazámmal minél előbb jó karba s használható állapotba hozassék; mert különben elveszünk!

Mély tisztelettel vagyunk alázatos szolgálói:

Mescha András, m. biz. tag. Remetel Sebastião Adolff, földbirtokos. Bende Sándor, m. biz. tag. Csémniczy Károly. Matulay Gyula, kik. pléb. biz. tag. Klein Jakab. Klein Dávid. Tóth Lipót. Blau Boldog, kik. orvos. Siklaky István. Pataky János, esperes pléb. m. biz. tag. Bende György, képviselő. Tarcasnyai Gyula. Teleky Mihály. Laszkary Gyula. Galgóczy Béla, uradalmi tisztartó. Noéki Sándor, urad. pénztárnok. Radnay Ferencz, levéltárnok. Troncsky Lajos. Hb.

A csongrádmegyei árvízveszély.

(Folytatás.)

Csongrádmegye területén az általános szabályozás kezdete előtt több helyen tettettek kisebb nagyobb mértékben ármentesítési munkálatok, de oly rendezes és csészzerű töltészeki munkálatok sehol sem készült, mint a Szentos város községe által készített védőtöltések voltak.

Midőn az általános tiszaszabályozási munkálatokat az abszolút kormány az ötvenes évek elején kezébe vette, ama régibb töltéseket, mint nem lévőket tekintette. Legfőbb célja oda irányult: minél több területet ármentesíteni, s az által az adó alapját növelni. Ebből az elvből kifolyólag a védőtöltések vonalait közel a Tiszához nem is párhuzamosan, hanem a két parton hol közelebb, hol távolabb egymástól jelölték ki. Az egész Csongrádmegyét beöleoyalták hat társulatba, a balparton két, a jobbparton négy főktársulatot alakították.

A Tisza mindkét partján, de különösen a jobbparton találhatók voltak olyan magaslatok, melyek az 1830 diki vizáltsához képest az előleges kiszámításakor nem látszottak töltést igényelni, ezeket nem számítva, a balparton 54,540, a jobbparton 50,295 folyó öl töltést számítottak. Hogy ezen előleges számítás hibás volt, megmutatta a későbbi tapasztalás, mert minél több töltés készült el, annál inkább nőtt a vizazin magassága, s azok képest még azon magaslatokra is gátat kellett készíteni, a mely magaslatok az 1830-iki árvízről több lábnyira emelkedtek ki.

Összes árterménységgel a csongrádmegyei tiszavonalra mindkét parton az 1847-ik évben megjellett előleges kiszámítás szerint felvettették 153,310, — az 1858-ik év tavaszán pedig az osztálymunkáruki újabb kiszámítás szerint 165,356 magyar hold. Minthogy pedig bizonyos urak szerint árterület lehetett és kellett tekinteni mindazon lapályos teréket, melyek az 1830-iki árvíz által borítva voltak; sziertük be kellett vonni a szabályozási költségekbe még azon területeket is, melyeket az illető községek még az általános szabályozás előtt ármentesítettek, mert — úgy mond — ha a társulati töltések elkészülnek, aztán nem lesz szükség az ő régibb töltéseiket javíthatni s fenntartani. Ezen műveletet nevezték „árterőfejlesztésnek”. Az árterő fejlesztés célzavett keresztárvítele által 200,000 holdat reménylettek bevonhatni a szabályozási terhek viselésébe, vagyis az egész megye területének a balparton

felét, a jobbparton egy harmadrészt. Ha az abszolút rendszer még tovább tartott volna, bibeitőleg ezt is keresztárvítték volna.

Érdekes és tanulságos lenne elbeszélai minden egyes társulat történetét, de már most is hosszabbra nyúlt ezen igénytelen közlések sora, mint egyelőre gondoltam. Tehát hogy nagyon unalmas ne legyen, csak az egyes főbb mozzanatokra szorítkozom.

Legérdekesebb története van a balparti felső, vagyis békény-mindazenti társulatnak. Ennek töltésvonala 15,300 folyó öl volt 1860-ban. Ártere 20,260 hold, melyből Szentos város 9354, Teés pusztai közbirtokossága 1381, Csongrád város 996, gróf Károlyi család 5573, őgróf Pallavicini Alfonz 1566 és Szegvár község 1000 holdat bir. Ezen árterek mind a Tisza, Körös és Kurca között fekszenek.

Az előbbi közlésben említve volt, hogy Szentos város községe a maga határának azon részét, mely a Tisza, Körös és Kurca között terül el, meghagyta árterének, s a Kurca balpartján vont töltéseivel mentesítette nagy határának hat beid részét és magát a várost. Most pedig azon árternek hagyott területtel is bevonatván a szabályozási társulatba, azon stánandó helyzetbe jutott, hogy a tiszaszabályozási mérnök által a Körös és Tisza partján kijelölt vonalon, általában mely iszaplerakodásokon építendő iszonyt nagy töltés építéséhez tömördek pénzrel és kézimunkával kellett járulnia. A Kurca folyó mind fent a Körösből ki-
szakadásánál, mind lent Mindszentnél a Tiszába ömlésén felül elötlöttén, holt medorré alakították át, hogy jövére a bűzbűdű állóvíznek recipiens legyen végig a város mellett. Az új töltés, a régi töltésen balról mintegy 1000—1500 ölnyi távolban, amazai csaknem párhuzamosan húzódik lefelé, s-e szierint-onen tér egy aránylag keskeny hosszú szalagot képez. Hogy a szabályozási költséget ki lehessen vetni, mindjárt 1861-ben birtokaránylag kiosztották a mentesítendő árteret. Minthogy pedig Szentos város fent említett 9354 hold árterében beuno foglaltattat a Kurcameder és a Tisza-meder a folyó közepéig, tehát leszámítva a Kurca és Tisza-medert, a Tiszaparton vízfolyásul fent hagyandott mintegy 100 ölnyi szélességű árteret, a töltés alapjául szolgáló nem csakély területet, a töltés mellett két felől kubikgödörnek szükséges 10—10 ölnyi széles területet, közlekedési s dülő utaknak szükséges területeket stb., csak 6340 hold lett a tulajdonképen kiosztható mentesített árter, s ez lett kiosztva mintegy 2560 birtokos között, kik aztán ezen birtokok után az egész 9354 holdra kirott szabályozási költséget évenként a város pénztárába fizették, s onnan egy összegben vette átál a társulat pénztárába.

Ezen társulat ügyeinek vezetése nagyon sajátos volt. Ugyanis a két nagy birtokos és a Teés pusztai apróbb birtokosai fejenként hivatták meg a gyűlésekre, és fejenkénti szavazatot gyakoroltak. Szentos és Csongrád városokból pedig, melyeknek lakosai nem csak árterbirtokaik, hanem városuk végett is, és így kötezeresen érdekelve voltak; csak a kormány által kinevezett polgármestereket, Mindszentről a hasonló minőségű községi bíróit hívták a gyűlésekre. Minthogy pedig a Szentosra kinevezett polgármester épen az egyik nagy birtokos pensionatus tisztje volt, lehet képzeli, milyen volt Szentos városnak a társulatlai képvisletése.

Szentos város árterbirtokosai több ízben kérelmettek és követelték a társulatlal, hogy ha bár az árterbirtokosok sokaságánál fogva nem követelhetik is azon jogot, mit a többi tagok élveznek, hogy t. i. ők is fejenként vehessenek részt a társulat ügyeinek vezetésében, legalább birtokaránylag választandó képviselőik által befolyást nyerjenek úgy, mint azt az 1846-ban elfogadott tiszaszabályozási társulati alapszabályok rendelik. Kimutatták, hogy a kormány által a közigazgatás vezetésére kinevezett polgármester nem jogosan képviseli az egyes árterbirtokosokat a társulati ügyekben, mert az érdekelték által arra nem nyert

felhatalmasát; azon jog csak azt illeti meg, kit az Ártérbirtokok többsége azzal felruház. Követelték, hogy minden 500 hold Ártérbirtok után egy szavazati állapítással meg, s azon arányban választáshozan képviselőket Szentcs, Csongrád, Tócs, Mindenszent községek Ártérbirtokosai, a két nagybirtokos pedig gyakoroljon annyi szavazatot, a hány 500 hold Ártérbirtokuk van. Ha pedig ezen kúcsa el nem fogadtatának, s a községek és városok Ártérbirtokosai továbbra is egyetemlegesen egy-egy morális személynek tekintetnek, akkor a Szentcs Ártérbirtokosok képviselő-jét illeti meg az elnökség, és a társulat ügyeinek vezetéseben az irányadó vezérserp, mert a minisleri rendelet szerint mindég a legnagyobb Ártérbirtok tulajdonosát vagy képviselőjét illeti az elnökség, már pedig az köztudott nem szenved, hogy ha Szentcs város Ártérbirtokosai egyetemlegesen vétettek, és morális személynek tekintetnek, akkor az a legnagyobb birtokos, mert a társulat összes Ártérbirtokosai csaknem fele az örök, s az összes területek csaknem felét viselik.

Azonban ezen jogos és igazságos kérelem az egész abelől korának alatt mellőztetett. Csak 1861-ben, az alkotmányos korának kezdetén lehetett az keresz-tárvissai, hogy Szentcs város községe kérelmeknek azon része, mely az 500 holdankénti szavazati jogra vonatkozik, elfogadtatott, s a földtársulati gyűlésekben gyakorolható is vétetett. De már akkor jó formán késő volt, mert mint fentebb láttuk, már ezen időre a szabályozás első része be lón fejezve, s lényeges javításokat tenni nem lehetett.

(Vége következik.)

Orszai Miklós.

Hitelviszonyaink.

(Folytatás.)

III. A mezőgazdaság előlegegyletek.

A mezőgazdasági előlegegyleteknek célja és feladata: tagjaikat egyföldi apró betételek által saját tőké gyűjtése s ennek folytán lakarkasságra és munkaszeretetre ösztönözni; másfelől azokat olcsó hitelben részesíteni, nevezetesen: mezőgazdaságunk vezetésére forgalmi tőkét és rendkívüli szükségleteik fedezésére segélykölcsönökön röviddeli idejű visszafizetés mellett előlegeket (földbirtokra, szállókra, kézi szálagra, személyes hitelre (közösség mellett) és mezőgazdasági termésmennyisékre) nyújtani, és saját tagjaik számára hosszabb idejű (az évek hosszabb során át leendő) törlesztésre jelzálog kölcsönökkel központjából közvetíteni.

A mezőgazdasági előlegegyletek kölcsönözhető-lyeik megadásánál, egy nemkülönben kölcsön-közvetítésénél mindenkor megfogják bírálai: van-e a kölcsönkötőnek a kért kölcsönösszege mezőgazdasága érdekében csakugyan szüksége.

A mezőgazdasági előlegegyletek tartoznak egy a központi egyesület által engedélyezett jelzálog-kölcsönök járadékainak behajtásánál felelősség mellett a központi egyesület igazgatósága részéről nyert megbízásokban eljárni s az egyesület érdekeit mindenben előmozdítani és támogatni: midőn az egyesület érdekében áll egy szűrés, vagy hitelt élvező központtal bírni, s melyből nemcsak tagjaik részére hosszú idejű törlesztési kölcsönök, hanem tőkehiány esetén saját hitelleseikre

is tőkeerőt nyerhetnek. Az egyesület mindazon által ön-álló testületek, s mint ilyenek külön alapszabályokkal és csóggal, egy nemkülönben szabad áizletműködési körrel bírnak, melyre a központi egyesület csak annyiban gyakorol befolyást, a mennyiben a szervezet közös érdeke követeli.

A mezőgazdasági előlegegyletek magalakulásánál a kereskedelmi törvényben a „szövetkezetek”-ről foglalt határozatok értelmében a központi egyesület által kidolgozott mint alapszabály fog vezérfontul szolgálai, melyszerint a mezőgazdasági előlegegyletek alakulnak és működnek. Ezen minta alapszabály az egyesület által az illető vidékek helyi viszonyaihoz képest módosítható. Az egyesület területére egy vagy több városra vagy községre terjed. Tagja valamely egyesületnek lehet minden az egyesület területén lakó feldhbetlen, józan életű honpolgár, a ki magát, a vidéki viszonyok szerint megállapított törzsbetét tőkének egyszerre vagy apró (havi, heti) részletekben az egyesület pénztárába leendő befizetésére s ez által öntöke gyűjtésére kötelezi.

Az egyesületi tagok ösmét földbirtokosok, mezőgazdák, haszonbérletiek, ipartűzők s munkások, képezendik, de emellett fölfogják vétetni magukat az egyesületbe rendes tagokul a vidéken lakó honpolgárok is, kik, az alsóbb néposztályok vezetéseben különben is hivatott vezérsem, az egyesület élet meghonosítására halmi és és az egyesület vezetésében közreműködni fognak. A tagok igényt tarthatnak az egyesületi nyeresémből rájuk eső osztalékra.

Az egyesület a központi egyesületből kölcsönt nyerni óhajtóknak kölcsönkérvényeik elkészítésénél és az azokhoz szükséges okmányok beszerzésénél segédkezet nyújtanak azáltal, hogy minden egyeslet egy-egy tisztviselőjét megbizsa az idevágó teendőik végzésével, a miért az illető fél bizonyos meghatározott csekély díjt fizetend. Így a kölcsönkérők mentve maradnak a szűrészek által való kizárkányolástól. A kölcsönkérők által a központi egyesületnek jelzálog felajánlott ingatlanok becsletét az egyeslet igazgató bizottsága rövid uton maga eszközli, még pedig oly módon, hogy az a lehető legcsekélyebb költséggel járjon.

Az egyesület tagjai hitelalkáltságlelőnek kieltéítése végett, a mennyiben saját tőkájuk erre elégtelen volna: magánosoktól kőzhatalosoktól vagy pénzintézetektől kölcsönöket vesznek fel, a vagy igénybe veszik a központi egyesület hitelleseit. Az egyesület tagjaikért, valamint önmagukért a központi egyesület és idegenek irányában állallalt kötelezettségeikért nemcsak tartalék-alapjukkal s a befizetett törzsbetét tőkékkel, hanem tagjaikkal együtt, az, ezek által befizetni kötelezett törzsbetét tőkéknek háromszoros összege erejéig jót állanak.

A mezőgazdasági előlegegyletek vezetésére azok tagjai igazgató és felügyelő-bizottságokat alakítanak. E bizottságoknak néhány tagját, azon szervezeti összefüggésnél fogva, melyben az egyesület a központi egyesülettel állanak, az utóbbinak kijelölésével, a többieket pedig egészen önállóan és függetlenül — az egyesület tagjai oly egyénekből választják meg, kik jó hírnév, igazságosságuk, egy nemkülönben értelmiségükkel fogva már jó eleve biztosítékot és megnyugvást nyúj-

tanak egy a reájok bízott tőkék bñ kezelése iránt, valamint arra nézve is hogy egyesületnek a fenálló alapszabályoknak és a tagok s az egész hitelletervezet jól felfogott érdekeinek megfelelőleg, észszerűen és bizalomra keltő módon vezetendik.

A központi egyesület a vele szövetséges egyesletekre a felügyeletet saját vidéki bizalmi férfai s a szükségben képest kiktűndendő biztosi által gyakorolja. Budapestén, 1878. évi március havában.

„A magy. kisbirtokosok országos földhitelgyesületé”-t

létesítő bizottság.

Ezen alapszabálytervezet a pénzügyminisiter által 1878. év őszén egybehívott vegyes bizottság megállapodásai folytán némilég módosítva lett ugyan, de azon módosítások oly jelentéktelenek, hogy azok miatt ezen eredeti terv lényegében változatlan nem szenvedett.

Ezen alapszabály tervezetből látszik, hogy a földhitelgyesület, az egyes vidékeken ezen mezőgazdasági előlegegyletek által működik. Ezen vidéki előlegegyletek meg egyrészt tőkét gyűjtenek tagjaik számára azok filleiről, addig másrészt közvetítik a hitelletervezet szűrésével a központi intézménnyel érintkezést, míg egyrészt gyorsan és azonnal segítenek a megszorult földművesen rövid lejáratú kölcsönökkel, addig másrészt a központi intézménnyel hosszú lejáratú, nagyobb jelzálog-kölcsönökkel összekötölnék ki tagjaik számára. Míg saját hatáskörükbe saját magok által választott tisztviselőik és közögeik által önállóan működnek, addig másrészt elősegítik s egyttal ellenőrzik a központi ügykezelést, szóval: a mezőgazdasági előlegegyletek a kisbirtokosok földhitel intézésénél oly szerres kiegészítő részét képezik, hogy annak ezen előlegegyleteknek is a kisbirtokosok földhitelintézete nélkül létesülni, fenállni, működni, lehetetlen.

(Vége következik.)

Levelezés.

Verőce 1879. május 2-án.

Tekintetes szerkesztő úr! Azon szíveséből kifolyólag, hogy a szegedi Árvikaróslantak javára befolyt összeget s az adakozók névsorát becses lapja legutóbbi számában Verőce és Kis-Marosról közölte, bátorodom a „Nógrádi Lapok”-ban ismét egy kistér kérti, melyben kimutathassam, hogy kerületem többi községei is járultak tehetőségük és az előjárók gyűjtési burgozásokhoz képest adományaikkal, az emberi szeretet adójának lerováshoz.

Penczről adakoztak: A község szegény alapja 5 frt 32 kr., Bene Gyula 2 frt, Bence György 1 frt 50 kr., Straub Károly, Diószeghy Lajos, Hajdó Károly, Bev. Handtuch Teréz, Koszaky János, Kosztolányi György, Jamricska Sándor, Handtuch Jakab 1—1 frt, Rósenfold Mór, Széplánc József, Egy valaki 50—50 kr., Drasovszki István, Leopold Klára 40—40 kr., Egy valaki, Ehrlich Ignáz 30—30 kr., Perlusz József, Perlusz Gábor, Mikulai István, Vác Pál, Szotfrít Károly 20—20 kr., Csabai János, Romeiser Eda, Spitzer Ignác Dobos Márton és Ország János 10—10 krt. Összesen befolyt 21 frt 22 kr.

TÁRCZA.

Kritika a „Rózi”-ra.

Losoncz, április 30.

T. szerkesztő ur! Becses lapjának legutóbbi számában G. betűvel aláírt levelemre választ kaptam, s hogy az ki nem adatott, abban megnyugodtam; de ismét kénytelen vagyok tollat fogni, mert a „Losonci Híradó” 17 ik számában a referens az én constátálással ellenkező dolgokat közöl, melyekből kilátszik a munkatárs és az elfogultság. Ugyanis a referens ur holmi tapetvárs és díjencélről szól; hiszen én is ott voltam, hallottam szerző hangját, de az csak azért volt, hogy megjelenjen a színpadon, abuzzgal és fitytytel jutalmaznak. A referens ur által említett tapost is hallottam, de az a kulissák mögött hangzott, a hol a színészek ugyancsak tapsoltak, pedig az ő nyilatkozatuk szerint is rossz az a színű. Referens a mű érdemei, sőt a lehetőleg köznap, mert az egész mese a válság csak az, hogy egy nőnek meghal férje s az egy más férfi neje lesz; hiszen ez kölcsönökben egészen mindennapi, és semmi érdeket sem keltő dolog. A mi pedig az anyának gyermeke sorsa fölötti törp-rongélt illeti, az csak egy végtel érni nem akaró monologra adott alkalmat az anyának, mellyel benűnkelt majd agyon utatott. De megvárjuk a végét; szűrés éptletes dolgokat tanultunk; ugyanis az 1-6 fejezet alatt egy szereplő a „mit is akartam mondani?” megjelölést 22-szer mondta, az ügyvéd ur pedig az egész

előadás alatt 75-ször említett valami „ezem a szűrését”. Ez volt a község kacagtatásának számított furcsaság. Gyűnyűr változatosság! A számokra előző referens ur, midőn azt mondja, hogy ez alkalmas adott az összeadás művészetének begyakorlására. Mi már színre kerülése előtt ismertük a művet, s figyelemmel a község egy részét erre a szép változatosságra, s hogy megolvastuk, az csak melettnünk bizonyít, mert megmutatja, hogy az egész előadás a legcsekélyebb dologra is figyelem fordítottunk.

Referens ur felhozta, miszerint szerzőnek sikerült egy új genernek utat nyitni. No de már azt ne mondja, mert abba bizony nem volt semmi új, mind egyéb művekből volt kissezve; de nem ősse köve! Ugy tint fel az egész, mintha szerző mutatóványjelöneteket akart volna színre hozni más színművekből, melyeket ismertünk; ha így érti referens, akkor szerintem is új. Jellemez „Rózi”-t, hogy minden esemény főesemény és a főesemény is mellékeseemény, de az a legszebb, hogy egyiknek sincs befejezése. De elég erről ennyi, mert nem érdemes arra, hogy itt minden dolgot részletezzünk, csak azt legyen szabad megjegyznem, hogy egy író, ki ily habarékot színre akar hozni, ne dicsérje azt ki oly szerénytelenül, s ne bírja fel oly vakmerőn a községet szűrés bírálatra, mert az a mű semmi más, mint ki és be járkálás a színpadon, összefüggéslen beszéd, a végén összebeszélésre egy általános tánczszal megkoronázva. Ergő, referens ur dícséri! hiszen munkatársra a szerzőnek, meg aztán „de gustibus non est disputandum”. De már arra csak mégis lehet mondani valamit, midőn a szerző saját lapjában, nem tudni hol, ír „fővárosi levelek”-et s ekkép dicséri

meg magát össze D'Arage név alatt: „A kistűn sikernek, melyet ön „Rózi” népszínművével mind bétén a losonci mértő, de épen azért szűrés kritizáló község előtt aratott, gratulálok (én is) és tanácslom, hogy a megkezdett pályán tovább haladjon, (mért meg uram minket!) az előadott mű után itélve, szép jőse vár őre e téren.” No de milyen! virulni fog a rothadt narancs meg a hagnya kosorú! Jelen soraimmal azért fordulok t. szerkesztő urhoz, hogy szíves legyen e sorokat becses lapjába felvenni, ha talán illetékesebb bíráló egy kimerítőbb kritikát nem küldött volna, nehogy szerző a képzelt sikerétől felhátorodva, drámai irodalmunkba, mely remek művekben gazdag, ily ponyvákot plantáljon, mert könnyen meglehet, hogy hasonló tehetőségű írók vérszemét kapva, hasonló színművekkel oly élvezetes estvéket fognak szerezni, mint az aprila 19-ki volt.

Recensio.

Dorták Gyula úr jelentése Sárosi M. J. „Rózi” című népszínművéről.*

Már a színpadon, de még külön falragaszokon, közhírre tétetett, hogy t. publicum, menj a színházba, mert olyat látsz és hallasz, a melyet még ember se nem látott se nem hallott, de még nem is írt. Mert nem kevesebb, mint „Rózi” kerli színe. Az igaz, keringtek hírek a darab ilyen meg amolyan voltáról, hogy majd kifutnylik stb., de ilyesmire elfogulatlan ember csak mosolyoghat, mert mielőtt a művet ismerne, vé-

*) A nyilvánosságunk tartozunk azzal, hogy minden oly cikknek, mely nyilvános szűrés vonatkozik, kétször látszik. Szűrés.

Rádról adakoztak: A község szegény alapja 5 ft, Burján Benő 1 ft, Oszacski Pál, Veisz Fülöp, Szilady Maria, Kódi Káplán, Perlusz János 50—50 kr., Szilady Góza, Bicska Pál, Garkiné 40—40 kr., Pónyist Ágnes, Tányéros Máttyás, Kemény József 20—20 kr., Nagy János 10 kr., Összesen befolyt 10 ft 40 kr.

Kosdról adakoztak: A község szegény alapja 2 ft, Krasna János káplán 50 kr., összesen 2 ft 50 kr., a körjegyző jelentése szerint, gyűjtés máelőbből történt az illető Rb. és Reform. hittelekezeti lelkészek által. Mily eredménnyel? nem jelentetik.

Nógrádról adakoztak: A község szegény alapja és Hinkó János 1—1 ft, Plachi József 58 kr., Kórács György 55 kr., Koreny Kovács József 52 kr., Kohn Gábor, Várbahy József, Králík Ignác 50—50 kr., Gabloncs József 30 kr., Keviczky Imre, Strasser Ignác 20—20 kr., Hugyecz András 18 kr. Összesen befolyt 10 ft 30 kr.

Berkenyéről adakoztak: Lambek János 50 kr., Szegner János, Smidt József, Friesz Máttyás, Genselman Ferenc, Engländer Jakab, Hirling József, Reich Maria, Haffner Ferenc, Haffner András, Szegner Ferenc, Haffner Jakab, Szegner Jakab, Schlenk Antal, Haffner János, Löffler János, Behack Ferenc, Lónich János, Fuchs György, Reich György, Gill Máttyás, Hebl Máttyás és Fuchs József 10—10 kr., Menich Katalin, Genselman János 8—8 kr., Grausman János, Genselman Ferenc, Stolzenberger János, Smidt János, Lónich József 5—5 kr., Darik János 4 kr. Összesen befolyt 3 ft 19 kr.

Kis-Orosziból adakoztak: A község szegény alapja 10 ft, Ulmer György, Felbert József és neje 2 ft 50 kr. 2 ft 15 kr., Bellas Béla 2 ft, Csikora Zsófia, Demény András, Betta Sándor, Rácz János egyenként 1 ft 15 kr., Pinter Béni, Greff Mihály, Virágh Róza, Virágh Sándor, Veisz József, Csikora István B., Kis Maria, Saghy Lajos, Zelovits Gábor, Virágh Gyula 1—1 ft, Smidt Mihály 60 kr., Greff József 50, Surányi József és Bogár Béni 55—55 kr., Espár György, Demény István O., Gál András, Csikora István K., Szűcs József, Szűcs Maria, Néder Lajos, Tanyhardt József, Bruder Márton, Szabó István, ifj. Greff József, Csikora Mihály 50, Kata Zsigmond, Kreisz Ferenc, Koknya József, Borisza Mihály, ifj. Csikora István, Greff Ferenc hajós, Szabó István szegedi, Sándor István szegedi 50—50 kr., Pinter János, Sántár János, Kis Mihály, Nagy István, Borda István, ifj. Greff Mihály, Szabó Lajos, Verebes Mihály, Makrai József 40—40 kr., ifj. Sántár István 34 kr., Greff József 50, Saghy Mihály 50, Lévai József, Szabonyi István, Ferbert János a., legifj. Greff János, Veixler Mór, k. Greff József, Sántár Ferenc, Szaicz Ferenc, Kalmán József 20—30 kr., Demény József, Horvát József, Apfel András 25—25 kr., Jenei Márton 22 kr., Váci Béni, Gál Sándor, Jenei Bálint, Póder János, Gál Sándor 50, Pap István, Pap János, Máttyás József, Bogár István, Makrai János, Mikolai Ferenc, Mikolai József, Jenei Mihály, Molnár József, Ferbert Márton, Bukri Márton, Kecsák Márton, Smitala Ferenc, Révai Mihály, Demény János, ifj. Sántár János, Nagy János, M. Greff József, Magyar Mihály 50,

Tóth István 20—20 kr., Csikora József, Pinter Károly és Greff Ferenc 15—15 kr., dr. Antalicz Mihály és Saghy Mihály 14—14 kr., dr. Ferbert János, Domény Lajos, Saghy András, ifj. Gál István, Kónya Sándor, Kovács Mihály, ifj. Greff János, ifj. Anglmayer József, Ujlaki József, Koknya Mihály, Faggyas István, Lukács József, Vitéz Mihály, Fridrich Mihály, Antalicz Mihály, Szaicz Antal, Elter Mihály, Stefanik János, Kuusár József, Gál Dávid, Szajbel János, Jenei András, Bonifert József, Faggyas Mihály, Saghy János, Ferbert Mihály, Kruppá Tamás, Czverko József, Ferbert Ferenc, Zavadzsky János, Palotai István 10—10 kr., Róza János 8 kr., dr. Gál Sándor, Csikora Bálint ifj. 6—6 kr., Kis József, Adamicska József, Elter János, Flúts István, Smidt Máttyás, Klempai István 5—5 kr., Gál Ambrus, Vendég Lajos, Ponikl Péter, Adamicska Ferenc, Jenei Sándor, Domény István 4—4 kr., végül Pap István 2 kr. Összesen befolyt 67 ft 26 kr., mely összegben a becsedett burgonya bab stb. eladásából bejött 6 ft 31 kr. is bent foglaltatik. Összesen tehát: Verőczeről bejött 49 ft 3 kr. Kis-Marosról 13 ft 8 kr. Penczről 21 ft 22 kr. Rádról 10 ft 40 kr. Kosdról 2 ft 50 kr. Nógrádról 6 ft 3 kr. Berkenyéről 3 ft 19 kr. Kis Orosziból 67 ft 26 kr. Összesen tehát 173 ft 51 kr.

Midőn így az adakozók névsorát közzé tenném, nem mulasztatom el, hogy a nyomorral küzdők nevében köszönetet ne fejezzek ki.

Egyzersimű jelzem, hogy ezen 173 ft 51 kr. a mai postával küldött fel t. alispán úrhoz.

kiváló tisztelettel,
Rácz Ferenc
szabó.

Nyilvános számadás a b-gyarmati műkedvelő társulat által 1879. április 20-án rendezett színelőadás jövedelméről. Bevétel volt: a) kiadott jegyekért 142 ft 80 kr., b) felülfizetés 4 ft 50 kr. melyhez járultak Melicher Ferencné úrnő, és Mencek György 1—1 ft, Sréter Alfréd 2 ft Palkovics M. 50 kr. összesen 147 30 kr. Kiadás: a) Budapestról hozott 14 db. szindarabért 6 ft 5 kr. b) folyó évi január 20-án rendezett előadására utólagos fizetés díszítése, próbák és előadás alkalmával szolgáltatott 2 ft, c) szerep leírásért 1 ft, d) szindarab keltetők: vászon 2 ft 14 kr., kötel 1 ft 50 kr., deszka 3 ft 67 kr., 7/8 szöveg 1 ft 28 kr., e) 10 db. petroleum lámpa 7 ft, f) 25 db. lámpa üveg 2 ft 50 kr., g) 20 db. lámpatartó 1 ft 40 kr., h) petroleum és gyertya 3 ft 48 kr., i) 350 db. szindarab 5 ft j) vidékre küldött 13 db. szindarab bélyeg 26 kr., k) fodrász 3 ft, l) zene 6 ft, m) Steiner Isidorának keltetők beszerzése és szinkronizálás 15 ft, n) jegyzetdólok 40 kr., o) szolgál 2 ft, p) próbák alkalmával világítás és fűtés 10 ft. Összesen 81 ft 38 kr. Tiszta jövedelem 65 ft 92 kr., mely összeg az alispáni hivatal közre vételével a kitűzött jótékony célra, a szegedi árvíz károsultak segélyezésére fordítatik.

Nudecz Zsigmond,
ellenőr.

Ániger László,
pénztárnok.

leményt sem mondhat róla. En pedig már most ismerem a művet és nem sajnálom, hogy éjjeli nyugalom felébe került annak megismerése, mert új írodalmi termékkel ismerkedtem meg.

Hogy mennyire állja meg helyét „Rózi” mint népszínmű és általában mint közönség elé hozható színmű, arról részint az is tanúskodik, hogy a hivattott ítéző ur, jelentésében a valószínű ellenkezőjét állítja és néhány sor előrelátó simogatja azt. A műről magáról azonban bőlcson hallgat, csak egy pár treszphazisban birtokos a mű jellemeire. De nem szólnak a műről; hiszek jókárónak majd hallgatók szavukat a akkor beszéd tárgyává válik a mű! mondja referens, értelem község, ez por szeméde. No ha ő nem szól, szólnak én.

„A népszínmű, mint középfajta dráma cselekvényo komoly, az összekötözés, a küzdés megrendítő erőssége, de a kifejelet szerencsés. A hős, habár gyakran nagy áron, elérjé eljélt és általa kellett vihar lét harmóniájában nemul el egy mint a virágjátékban. De valamint a küzdés nem emelkedett a tragikum magaslatára, úgy a kifejelet sem lehet soba novotásos. Bónno, t. i. a népszínműben, népi elemek játszáka a főszerepet, népzene, dal és tánc mint a színi hatás eszközei jelentékeny részt kapnak.” Név László.

Azért címlóm a definíció, mert talán még valaha hasznolt bűzhatna belőle szerző.

A népszínmű tartalma következő: Rózi után, kinék beteges férje meghal, jár az egész falu. De ő nem szeret senkit csak Batia Pista paraszt legényt, kit már leány korában szerzett. De Batia Mihály Rózi atyja, gonosz, okmányhamisító, ellene van, és inkább szeretné ha Cserni Bodog molár venné el. Kancsal ügyvéd is szeretné, de még Burk Gyurka molár legény is. Ez a két alkalatlan megjelenés a főcselekvő. Burk Gyurka egyre elfelejtje a mit mondani akar, mire aztán eszébe jut, és Kancsal 75 rúzt eszik meg. No tessék ettől meg nem csodmordni. Megjelenik még Kunkiné predicationból kölcsönzött női

alak, ki később mint Cserni Bodog felesége ismertetik meg, miután megfordított tőrdő modra többekkel élt. A falu roseza cigányja is átvándorolt, csak hogy nem szólott, hanem túrtört ki az árverésen, melyen férje adossága miatt, Rózi ellen történik a végrehajtás. Hogy a bevándorlottak triumvirátusa teljes legyen, még lezég zaidó alakja is átjön a Rózi című zavaros velejű népszínműnek csafolt drámai koremba. Ez a cselekvény, a többi mind tresz beszéd és telt polarkar írtés, hol a közönség gyönyörködhetik a részesség minden stadiumaiban. Holott én szerintem a drámát jellemzi, hogy jelenben törtéjték a cselekvény a jövő felé irányulva, bizonyos célzt követve. Népies nyelvészről szó sem lehet, mert olyan virágos mondatok a népeletben általában nem jönnek elő. Legjobban sikerült a cigány kölcsönzött alakja, mert úgy látszik, hogy nagyon kevés gondot fordított rá, és eredeti alakjában hozta át. Morálja megrendítő.

Rózi, ki az első felvonásban férjét nagyon szereteti, már a másodikban rá sem gondol, hanem inkább Batia Pistára. A molár, Róziat akarja. Kancsal és Hitó roppant csalákokat követnek el és mindezt az a bűnhődés, hogy Rózi Pistával, Kata a férjével összekelne, a két gonoszot pedig alapítványt tesz és Rózi bizza atyja a koremai készlet. Egynegyed 12-ig tartott a sok tresz adó darálása, mialatt daczára annak, hogy referens úr elhallgatja, sőt még az ellenkezőt állítja, szerző, kit a most látszik azért birtak ki, hogy kifizetüljek és abozogozzák, bebizonyult, hogy szerző annyit ért a színmű írásához mint a tyúk az a b. bez. A darab határozottan megbukott. De léven a közönség közt sok tiszteletbeli jegyes, kellett ez offo tapának is lenni, mi azonban a nagy abug és fűtyben elveszett.

De egyre csodálkozom, hogy Dorkák úrnak oly roppant phantasiája van, mert a hol fűtly és abucogot ballottunk, ott ő mindenütt tapost és éjtelt hallott.

Losoncz, 1879. ápril 29.

Deutch Bertalan.

Hírek.

Külfüzetés. Király ő felsége Podhorasky György Hontmegye alispánjának. hű és buzgó szolgálata elismerésért a kir. tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

A b-gyarmati önkéntes tűzoltó egyeslet 1000-ik örségét fényesen fogja megünnepelni. Az ünnepély programja a következő: I. Az 1000-ik örség napján, folyó 1879. évi június 1-én este 9 órakor kezdődik a díszőrség zenetakarodó mellett, a melyet díszlakoma követend. — II. Június 2-án 4 órakor reggel, az 1000-ik örség az egyleti zenekar riadója közben fejeztetik be. III. Június 2-án déltől 10 órákor díszgyakorlat tartatik; ezt IV. Június 2-án déltől a podluzsanyi erdőben táncszívalom követi; az egyeslet a táncmulatság helyére déltől 2 órakor töltetileg fog kivonulni; a tánc 3 órakor kezdődik; kedvezőtlen idő esetén a táncmulatság este a „Fekete sas” vendéglő omeleti termeiben fog megtartatni. A táncmulatságra belépti díj: Csallád jegy 2 ft. Személyjegy 1 ft. Jegy előre váltatható Ániger László egyeslet pénztárnoknál.

A b-gyarmati műkedvelő társulat június hó 14-én fogja előadni Szigligeti Ede „Czigány” című jeles népszínműét. A részletekről jövő számban már referálhatunk.

A tervezett dalegyeslet hangverseny B-Gyarmaton elnapoltatott. Miért? Bizony ósintén kell constátálnunk, hogy a működő tagok részvétele meglehetősen alacsony. Kár hogy sok úri ember, nélkülöz egy kis társulati érzést, s közben vesz olyan lekövetés, mellyel egy józsef és lélekmentesítő egyeslet kelt viseltetnie. A bizottság, sinökség, karaggy mindent elkövetnek, hogy szép példával, buzditással feltarták a sokszor igen kelemes és nemes élvezetet nyújtó dalorkát. Hja de a közöny, a részvétele minden jó törekvést megfűteti! Úram! hát ez a becstelt? A május 3-ki hangversenyre már minden el volt készítve, a losoncai dalegyeslet igen szép jelt ad collegialitásának, hogy a hangversenyre ingyen több mardarabot leíratva elküldött, az előadandó mardarabok nagy része be is volt tanítva. És ime, amint a májusi napok melege beköszönött, a dalártagoknak ez előtt a szép és nemes élvezetért lángoló tűz elparolgott, s ez az oka annak, hogy a hangversenyt el kellett napolni.

Az „Apollo” zeneműfolyóirat legújabb (május havi) száma következő tartalommal jelent meg: I. Serenade, Wachtel Aurel. II. Tipegő polka, Búky György. III. Gíróff-polka, Hózl Lőrincz. IV. Praeludium, Kapp Sándor. Népdalgyűjtemény a „Sárga-csók” című népszínműből: I. Nincsen annyi tenger csillag. II. Szép is vagyok jó is vagyok. III. Ha bemegyök a templomba. — Éneke — zongorára — zongorára külön átírta Vágölygy M. Béla. Az Apollo előfizetési ára félre 3 ft, mely az Apollo kiadóhivatalhoz (Budapest, vár, Verbőczy utca 197. szám) címzve küldendő be, legcélszerűbben postautalvány útján.

Pályázat. A 400 ft évi fizetéssel összekötött málnapataki körörségi állomás választás útján leendő betöltésére f. évi június hó 6-ik napján d. e. 9 óra tüztetik ki a málnapataki községházhöz. Felhívtnak mindazok, kik fenti állomásra pályázni hajlandak, hogy kellően felszerelt kérvénnyel f. évi június hó 5-ig alólírt hozadják be. Rónya, 1879. május 6. Okolicsányi Mihály, szolgabíró.

Adakozás. A szecseényi iskolás gyermekek, a szegediek javára gyűjtést eszközöltek s 1 ftot gyűjtöttek össze a derék kis honpolgárok. Ezen összeg szerkesztőségünkhez küldett, honnan az alispáni hivatalhoz tetetett át.

Pínerezélepisódok. — Golka úr a b-gyarmati Mártonbelyi alatti pinczét építteti, — a fedelelti hagyja a gyalog uton kiásott 1 1/2 méter mélységű mézgödöröt. Éjjel, persze, sok jövedvő ember, a pinczéből hazajövet, belebukik a gödörbe, s jól beme-szeve magát, nagy káromlások közt kívánszorog. Így történt ez legközelebb egy tisztességes polgárral is; nyakig beleesett a gödörbe. Ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

Földrengés volt Kozárdon f. hó 1-én, mint tudósítók írja, e földrengés nagyobb pusztításokat tett; nevezetesen, Viktor József úr háza és gabnátára több helyen megropedezett, egy — néhány holdnyi területét — majd 2 lábnyi mélységre lecsúszott. Rózselek!

Baleset. Egy varbói 15 éves kocsiagyerek sebesen futó lovat nem bírva visszatartani, — B-Gyarmaton a Szecseényi-uton Nagy Pál földmívelő 4 éves kis leánykáján, ki libácskált a sebesen futó lovak elől megmenteni akarta, — keresztül hajtott. A gyermek rögtön meghalt. A kis Phaeton most már vizsgálat alatt áll.

Tűz. B-Gyarmaton f. hó 6-án a Homok utcában egy ház lett a gondatlanságból kiűzött tűzveszély áldozata. — Derék tűzoltóinknak köszönhető, hogy a nagy szél daczára a tűz nem terjedhetett tovább a szomsz-

széles utolsó 3 számbát is nem emésztette fel. A túlszokt ösfelelődo magyariseletet és példányserű egyességet fejteittek ki ezen tüssesnél is. A barangok általi vérszűrés még most is oly lassú mint azelőtt, habár, mint halljuk, a városi előljáróság a legérsebb rendszabályokat szokta alkalmazni az álmos bakterek ellen. Mint halljuk — a tüznapján soros baktert ki csak igen későn kezdte félreverti a barangokat, — hivatalától felfüggesztették.

Gazdászati.

Felhívás országos méhészeti egyesület alakítására. Egyesületi koránk jelzava. Az egyesülés tövös voltát, áldados következményeit mindenki éri.

Bármely téren tapasztaljuk azt, hogy minél többen a minél szorosabban közös munkára, közös előhaladásra vállaltva sorakoznak, annál nagyobb az eredmény, annál biztosabb a siker, annál gyorsabban érnek céljuk.

Egyesületünk célja a méhészetet, a gazdaság ezen aranybányáját azon polcra fölemelni, melyet ezen gazdasági ág jelentőségénél és jövedelmező voltánál fogva elfoglalni hivatva van, célja a méhészetet felvirágoztatni, s okosodó méhészeti ismertetése és terjesztése által nemzetgazdasági ággá fejleszteni.

Mi a virágaink helyeiből ellillanó milliókat összegyűjtöni s hazánk javára, saját javunkra fordítani

akarjuk; mi egy fölötté hasznos s mindenki által fontosnak elismert gazdasági ágat akarunk elterjeszteni széles s hazában.

A kitűzött célt elérni véljük szakkönyvek, értesítők, szakkönyvek kiadása és terjesztése, méhészeti muzeum alapítása, köz- és vándorgyűlések tartása, kiállítások rendezése; vándor-lanítók alkalmaztatása, termelési és fogyasztási árucarnok állítása, méhészeti termények és eszközök adásvételének elősegítése, méhészeti eszközök, kaptárok gyárilag való készítése, a méhészeti tudományának és gyakorlatának az iskolákban tantárggyul való behozatala által stb.

As akarat szép, de a kivitel nehéz!

A országos magyar gazdasági egyesület, a nagymélt. m. kir. Ministerium pártolását bírjuk, az alapszabály-tervezet ki van dolgozva, a hadi terv kész, csak az hiányzik, mi ezen nagyszerű occupationál a földolog a hadsereg!

Kitűzött eszlénkhöz képest pedig, hogy egyesületünk az egész országra kihatson, az ország minden zugában hall hogy képviselői legyenek. Egyesületünk sikeres működése egyedül a nagy érdemű közönség becses részvételétől függ.

Teljes bizalommal fordulunk tehát az ország minden polgárához, szíveskedjék az országos méhészeti egyesület tagjává jelentkezni egy-egy levelező lapon. De feltérjük különösen a lelkes, tanító, jegyző urakat, egy a honoratiorokat általában, hogy lakhelyükön gyűjtsenek az országos méhészeti egyesületbe tagokat.

A rendes tagsági díj évenként 2 forint, az alapító tagsági díj pedig egyszer mindenkorra 80 frt.

Egyelőre csakis a bejelentést kérjük Kriesch János méhészeti tanárhoz (VIII. ker. naplucza 13. sz.) mint a szervező bizottság elnökéhez beiktatni. Az egyesület megalakulás napja a jelentkező tagok számáraó képest fog közzététetni.

Azon biztos reményben, hogy az, a mi más nemzeteknél oly fényesen sikerült, Magyarországon is keresztül vihető leendő, bátorodik mindenkit a közös munkálkodásra felhívni

az országos méhészeti egyesület szervező bizottsága: Bálinty Pál, Boraséki Soma, Dömötör László, Kriesch János, Kühne Ferencz, Dr. Pertay Ferencz.

Piaci árak B-Gyarmaton.

1879. évi május 5-én.

Egy máter m ássai	
Tisztabuxa	7 frt 60 kr. — 8 frt — kr.
Rozs	. 5 frt 40 kr. — 5 frt 50 kr.
Árpa	. 6 frt 10 kr. — 6 frt 20 kr.
Zab	. 6 frt 20 kr. — 6 frt 40 kr.
Kukorica	4 frt 60 kr. — 4 frt 80 kr.

Jegyző: Székely János.

Feladó szerkesztő
Horváth Danó.

H I R D E T É S E K.

A péld. 1878-iki és egyébbé kiállításán I. rendű érmékkel kitüntetett.

LÖRINCZ ISTVÁN,
lábbeli gyára
Budapest, muzeumkörút 8.

Van szerencsén a t. cz. vidéki közönséget értesíteni, miszerint lábbeli gyáramat akként berendeztem, hogy mindennél

fürdő-, női- és gyermek-lábbeliket

Kivált a tavaszi időnyre ajánlom a mainai bőrt, 3. kál csinosan készített levegő szellőzőket, és kényelmet, gútni topniakat.

Lörincz István.

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldünk. — Kérlek, jövedél em. nyelt lábbeli.

Az 1831-ik évben TRIESTBEN alapított
ca. kir. szab. biztosító-társaság

ASSICURAZIONI GENERALI

melynek vezérigynökségi irodahelyisége Budapest, az intézet házában, Dorottya-utczá 10. szám alatt létezik, és az ország minden tekintélyesebb helyiségeiben fő- és kerti ügynökök által képviselve van, a legolcsóbb díjak mellett biztosít tűz-, szállítási és jégkárok ellen, valamint az ember életére a legkülönbözőbb kombinációkban.

2-1

Árverési hirdetmény.

Nógrádmegyei Szentiván községben a közbirtokosságot közösen illető korcsmáltatási jog f. évi május 15-kétől három évre nyilvános árverés útján, Szentiván község házában folyó évi május 12-kén d. e. 10 órakor haszonbérbe fog adni. — Az árverezni kívánók a határnapra asszal hivatnak meg, hogy magukat 100 frt bánátpénzzel lássák el. A haszonbéri feltételek pedig az árverés előtt Szentiván községben a közigazgató irodában lesznek megtekinthetők.

Kelt Szentiván 1879. évi április 25.

2-1 Szentiváni közbirtokosság.

Árverési hirdetmény.

Nógrádmegyei Legénd községben a közbirtokosságot közösen illető korcsmáltatási jog f. évi július hó 1-től három, esetleg hat évre nyilvános árverés útján Legénd községben, a bíró házában folyó évi május hó 28-án d. e. 10 órakor haszonbérbe fog adni. — Az árverezni kívánók a határnapra asszal hivatnak meg, hogy magukat 100 o. ért. frt bánátpénzzel lássák el. — A haszonbéri feltételek pedig az árverés előtt Legénden Szandner Gyula közbirtokos urnál megtekinthetők.

3-1 Legéndi közbirtokosság.

Bekövetkezvén a jég elleni biztosítás ideje: van szerencsém azon előnyös körülményre felhívni a t. gazdaközönség figyelmét, miszerint az „első magyar általános biztosító társaság” a kalásos vetések biztosítását már május 1-től elfogadja, s a biztosító feleknek azon előnyt nyújtja, hogy azok biztosításait május 25-ig a természetben előállható változások szerint szabályozhatják, vagy is: mostoha idő bekövetkeztével, mely a vetést megromlata, tesszálíthatják, s akkor a befizetett összeg aránylagosan vissza téríttetik, vagy kedvező viszonyok esetében után biztosítás által értékét felemlheti.

Egyezzeremind van szerencsém örvendő tudomására hozni a t. gazdaközönségnek, miszerint azon biztosító felek, kik múlt évben jég ellen biztosítottak, s folyó évben is társaságomnál biztosítanak; a múlt évben fizetett tiszta díj után 8 1/2 % nyereségben részesülnek.

Gazdik Lajos,

3-3 az első magyar általános biztosító társaság ügynöke.

Biztos és solid mellékkeresetet
szerkeszthetnek minden rangú értelmes egyének, minden kiadás nélkül. Írásbeli kérdések küldendők

Láng Lipót
hirdetéseket felvételi irodájához Budapest, Dorottya-utczá 8 sz. P. M. betűk alatt.

10-2

Van szerencsém értesíteni a t. cz. közönséget, miszerint a helybeli takarékpénztárnál általunk árverés útján megvett mindenféle arany- s ezüstnemű ékszerek s órák árlatunkban legutányosabb áron kaphatók.

Silberer A. és fia.

Am 1-ten May I. 3. erscheint eine Satyrisch Humoristische wochenschrift,
redigirt von Herrn **Emil Gersdorf.**
Herausgeber und Eigenthümer **Carl Hay und T. Rabiner.**

Preis pr. Jahr fl 6. — 1/2 Jahr fl 3. — 1/4 Jahr fl 1 50.

Redaction und Administration befindet sich:
Budapest, Königsgasse 16. Dobler Bazar I. St.

3-2